

הממונה על המשמעת

28.3.2024
תיק 16/2024

דיון משמעתי-

בעניינו של XXX מבית ספר לתקשורת

1. נגד הסטודנט הוגשה קובלנה לפיה בבחינה בקורס "יסודות השיווק" שהתקיימה ביום 13.2.2024, בעת שעמד להכנס לשירותים נמצא ברשותו טלפון. הסטודנט הואשם בעבירות לפי סעיף 12.4 ו-12.6 לתקנון המשמעת.
2. בתיק זה הוגשו שתי בקשות מקדמיות. האחת - לפסילת השופטת והתובע והשניה, להעברת פסקי דין שניתנו ב-15 השנים האחרונות בנסיבות דומות לאירוע המתואר. ביום 6.3.24 וביום 10.3.24 נתתי החלטות בבקשות המקדמיות ודחיתי אותן.
3. ביום 12.3.24 התקיים דיון בעניינו של הסטודנט. הסטודנט היה מיוצג על ידי בן שרעבי מאגודת הסטודנטים. בדיון העידה מטעם התביעה משגיחת החוץ אסתר.
4. בכתב התלונה נכתב על ידי המשגיחה כי "כאשר שאלה אותו מה יש לו בכיס, **הסטודנט היה נראה כמי שלא הבין בהתחלה. נראה מבולבל. הטלפון היה סגור לחלוטין.** הסטודנט הגיש לי את הטלפון ואמר תשאירי אותו אצלך עד סוף הבחינה".
5. בתגובה לקובלנה הסטודנט כתב כי "בתחילת הבחינה שם את התיק בקדמת הכיתה אך שכח את הטלפון סגור בכיס. הוא היה לחוץ מהבחינה ובגלל הלחץ ובתמימות מוחלטת שכח את הטלפון בכיס. בבחינות הקודמות הטלפון היה תמיד בתיק והאירוע הנוכחי היה חוסר תשומת לב".
6. מן הדברים לעיל, עולה כי הסטודנט מודה שהכניס טלפון לבחינה וזאת בניגוד להוראות. גדר המחלוקת בין התביעה לסנגוריה הוא האם נעברה עבירת מרמה לפי סעיף 12.4 לתקנון המשמעת.
7. בדיון בפני חזרה המשגיחה על כך שהסטודנט נראה היה מבולבל כאשר פנתה אליו בשאלה מה יש לו בכיס, כי הטלפון נתפס כשהוא סגור והסטודנט מסר לה אותו מיידית לשמירה עד תום הבחינה.
8. בעדותו בפני חזר הסטודנט על הדברים שכתב בתגובה לקובלנה שהיה לחוץ וכי היה משוכנע ששם את הטלפון בתיק. הסטודנט העיד שמדובר במבחן שני או שלישי בלימודיו במכללה. לאחר האירוע הוא ניגש למועד ב' והצליח גם בבחינה במועד ב'.
9. לאחר ששמעתי והתרשמתי באופן בלתי אמצעי מגרסת הסטודנט לגבי הנסיבות בהן לטענתו שכח את הטלפון בכיס, ובהתחשב בעדות המשגיחה על תגובת הסטודנט בעת שהתבקש להראות מה יש לו בכיס אני סבורה שהסנגור הצליח לסתור את החזקה של כוונה להונות

שקמה במקרה של הכנסת חומר אסור לבחינה (בין היתר טלפון חכם). לאור האמור, אני מזכה את הסטודנט מעבירת הונאה לפי סעיף 12.4 לתקנון.

10. עם זאת, הסטודנט עבר על סעיף 12.6 לתקנון בחקירה נגדית, הסטודנט אישר שהוא מכיר את הנוהל שמחייב להניח בזמן הבחינה את הטלפון בתיק בקדמת האולם. ההסבר שנתן כאמור להתנהגותו היה שמדובר בטעות תמימה. עבירת הפרת הוראות אינה דורשת יסוד כוונה. ולפיכך על בסיס נסיבות המקרה שהתבררו בפני והודאת הסטודנט אני מרשיעה אותו בהפרת הוראות.

גזר הדין

11. התובע ביקש להשית על הסטודנט עונש שהולם הרשעה לפי סעיף 12.4 וסעיף 12.6 לתקנון והוא פסילת הבחינה, פסילת הקורס והרחקה בפועל לשנה מהלימודים, והרחקה על תנאי. התובע ביקש להשית על הסטודנט גם עונש של קנס בסך של 500 ש"ח וזאת מן הטעם שהוגשו בתיק שתי בקשות ביניים, שהוגשו והוכרעו כבר בתיקים קודמים. לטענת התובע הבקשות המקדמיות שהגיש הסנגור מטרתן היתה לעכב את ההליך ולבזבז זמן, ולפיכך כדי להרתיע מהתנהגות דומה בעתיד יש להטיל כאמור עונש של קנס על הסטודנט.
12. הסנגור טען כי מדובר בהפרת הוראות טכנית שמצדיקה הקלה בעונש. בנוסף, לטענת הסנגור קיימות נסיבות מיוחדות הבאות לביטוי בכך שהסטודנט נמצא בסמסטר הראשון ללימודיו, הוא בעל ממוצע ציונים של מצטיין על בסיס הסמסטר הראשון, הוא בעל קשיים כלכליים ומממן לבד את הלימודים. לטענת הסנגור, העונש ההולם את המקרה הוא נזיפה בלבד. עוד טען הסנגור כי הסטודנט לא יכול לבצע שעות למען הקהילה שכן הוא משקיע זמן בלימודיו ועונש מסוג זה יפגע ביכולתו להמשיך את עבודתו החלקית.
13. בהתייחס לבקשת התובע להטיל עונש כספי על הסטודנט לפי סעיף 13 לתקנון, טען הסנגור כי תקנון המשמעת אינו כולל מקור סמכות לבית הדין להטיל הוצאות; כי עונש של עיצום כספי מתאים לעבירות משמעת בחומרה גבוהה ולא לנסיבות של המקרה המדובר; כי התובע לא הביא פסקי דין שתומכים בבקשתו להטיל עונש של קנס בגין הגשת בקשות מקדמיות; וכי הבקשה היא חסרת תום לב.
14. בדיון הסטודנט נטל אחריות והביע חרטה על מעשיו.
15. אני סבורה שאין מקום להטיל על הסטודנט עונש כספי גם אם הבקשות שהגיש הסנגור לא היה בהן כל חידוש והן היו חזרה על בקשות שהוגשו ונדחו בתיקים קודמים בהם ייצג. מן הראוי שהסנגור יקח נושא זה לתשומת ליבו. לפיכך, אני דוחה את בקשת התובע להטיל עיצום כספי.
16. לאחר ששקלתי את הטענות של הסנגור לנסיבות מיוחדות, לא מצאתי שיש מקום לסטיה לקולא מרף הענישה לגבי עבירת הפרת הוראות של הכנסת טלפון לבחינה. לפיכך, אני קובעת את עונשו כדלקמן במצטבר:

1. פסילת הבחינה במועד א בקורס יסודות השיווק
2. פסילת הקורס יסודות השיווק

3. הרחקה לשנה מלימודים על תנאי באם יעבור הסטודנט עבירה נוספת לפי סעיף 12.4 או 12.6 לתקנון המשמעת. התנאי יעמוד בתוקפו למשך 3 שנים.

זכות ערעור תוך 15 יום.

יפעת הולצמן גזית

פרופ' יפעת הולצמן גזית,
הממונה על המשמעת